

Sygn. akt IV Ca 322/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Wanda Dumanowska

Sędziowie SO: Elżbieta Jaroszewicz, Mariusz Struski (spr.)

Protokolant: Małgorzata Bugiel

po rozpoznaniu w dniu 5 lipca 2013 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa N. P.

przeciwko (...) Spółka z o.o. w S.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji pozwanej (...) Spółka z o.o. w S. od wyroku Sądu Rejonowego w Lęborku z dnia 26 marca 2013r., sygn. akt I C 540/12

1. zmienia zaskarżony wyrok i oddala powództwo;
2. zasądza od powódki N. P. na rzecz pozwanej (...) Spółka z o.o. w S. kwotę 2.299 zł (słownie: dwa tysiące dwieście dziewięćdziesiąt dziewięć) tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem I i II instancji.

Sygn. akt IV Ca 322/13

UZASADNIENIE

N. P. wystąpiła z powództwem przeciwko (...) Spółce z o.o. w S. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego jakim jest nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy w Sopocie Wydział Cywilny w postępowaniu nakazowym w dniu 8 sierpnia 2003 r. w sprawie I Nc 293/03 w sprawie z powództwa (...) Stowarzyszenia (...) przy Parafii O.B.G. zaopatrzonej w dniu 20 października 2003r. w klauzulę wykonalności z przejściem uprawnienia na rzecz (...) Spółki z o.o. w S. na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 12 lutego 2004 r. wydanego w sprawie I Co 6/04 oraz postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Sopocie z dnia 24 czerwca 2008r. wydanego w sprawie Km 82/08, a także zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała iż zaciągnęła w (...) pożyczkę rzędu 4000 zł która została w całości spłacona przez nią i poręczycielkę zaciągniętego kredytu. Z uwagi na znaczny upływ czasu od daty spłaty pożyczki powódka nie dysponuje dokumentami potwierdzającymi spłatę zaciągniętej pożyczki.

Pozwana (...) Spółka z o.o. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew podniesiono iż zarzut spełnienia świadczenia sąd może wziąć pod uwagę jedynie w przypadku wpłaty po wydaniu orzeczenia a przed wszczęciem egzekucji. Z załączonego do odpowiedzi na pozew

raportu spłaty wynika, że przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 900/04 w dniu 23 kwietnia 2004 r. a po wydaniu orzeczenia w sprawie I Nc 293/03 nie dokonano żadnych wpłat.

Sąd Rejonowy w Lęborku wydanie wyroku poprzedził ustaleniami, według których N. P. zaciągnęła w 1998 roku pożyczkę w (...) Stowarzyszenia (...) przy Parafii O.B. w G.Z.. Poręczycielem zaciągniętej pożyczki była J. M.. Zabezpieczeniem spłaty pożyczki był weksel bez protestu. Zgodnie z deklaracją wekslową N. P. w dniu 21 marca 2000 r. złożyła deklarację wekslową upoważniającą pożyczkodawcę do wypełnienia weksla. N. P. zaciągała pożyczkę w (...) Stowarzyszenia (...) przy Parafii O.B. w G. tylko jeden raz i tylko jeden raz wystawiała weksel tytułem zabezpieczenia spłaty zaciągniętej pożyczki. W dniu 8 lipca 2003r. weksel został wypełniony na kwotę 9924,66 zł.

W dniu 21 lipca 2003r. wezwano N. P. do wykupienia do dnia 28 lipca 2003r. weksla opiewającego na kwotę 9872,05 zł.

W dniu 29 lipca 2003r. (...) Stowarzyszenia (...) przy Parafii O.B. w G.Z. wystąpiła z powództwem do Sądu Rejonowego w Sopocie o zasądzenie od N. P. nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym kwoty 9924,66 zł. wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania w sprawie.

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 8 sierpnia 2003r. w postępowaniu nakazowym w sprawie I Nc 293/03 przez Sąd Rejonowy w Sopocie uwzględniono powództwo w całości.

Wobec nie odebrania przez N. P. nakazu zapłaty pozostawiono go w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia. W dniu 20 października 2003r. nakaz opatrzone klauzulą i doręczono pełnomocnikowi (...).

W dniu 19 grudnia 2003r. (...) Spółka z o.o. wystąpiła do Sądu Rejonowego w Sopocie o nadanie klauzuli nakazowi zapłaty wydanemu w dniu 8 sierpnia 2003r. przez Sąd Rejonowy w Sopocie w postępowaniu nakazowym z przejściem uprawnienia (...) Stowarzyszenia (...) przy Parafii O.B. w G. na jej rzecz. Do wniosku załączono umowę powierniczego przelewu wierzytelności z dnia 25 listopada 2003r. zawartą pomiędzy (...) przy Parafii O.B. w G.Z. a (...) Spółką z o.o. w S..

Zarządzeniem z dnia 20 stycznia 2004r. Sąd Rejonowy w Sopocie wezwał pełnomocnika wnioskodawcy do nadesłania trzech odpisów wniosku oraz do wykazania przejścia uprawnienia. Załączona do wniosku umowa powierniczego przelewu wierzytelności została bowiem zawarta pomiędzy Asekuracją „a (...) przy Parafii O.B. w G.Z. natomiast w nakazie zapłaty z dnia 8 sierpnia 2003r. powodem był (...) Stowarzyszenia (...) przy Parafii O.B. w G..

Wykonując zarządzenie Sądu pełnomocnik wierzyciela nadesłał umowę powierniczego przelewu wierzytelności taką samą jak ta załączona pierwotnie do wniosku.

Mimo, iż załączona do wniosku umowa powierniczego przelewu wierzytelności została zawarta z Asekuracją przez (...) przy Parafii O.B. w G.Z., a nie przez (...) Stowarzyszenia (...) przy Parafii O.B. w G. Sąd Rejonowy w Sopocie postanowieniem z dnia 12 lutego 2004r. wydanym w sprawie I Co 6/04 nadał klauzulę nakazowi zapłaty z przejściem uprawnienia na rzecz (...) Spółki z o.o. w S.

W aktach sprawy I Co 6/04 brak jest dokumentów potwierdzających to, że (...) Stowarzyszenia (...) przy Parafii O.B. w G. i (...) przy Parafii O.B. w G.Z. to te same podmioty. Brak jest też jakiegokolwiek informacji na temat tego czy (...) Stowarzyszenia (...) przy Parafii O.B. w G. został przekształcony w (...) przy Parafii O.B. w G.Z..

Pismem z dnia 12 marca 2004r. (...) przy Parafii O.B. w G.Z. mimo iż w dniu 25 listopada 2003r. dokonał cesji swojej wierzytelności wobec N. P. na rzecz (...) Spółki z o.o. w S. i postanowieniem z dnia 12 lutego 2004r. nadano klauzulę wykonalności z przejściem uprawnienia na rzecz (...) Spółki z o.o. w S. wezwał J. M. jako poręczyciela wekslowego do niezwłocznego wykupu weksla wystawionego przez N. P. na kwotę 6767,27 zł. Termin płatności wyznaczono na dzień 19 marca 2004r.

Pismem z dnia 21 kwietnia 2004r. Kancelaria (...)T.P. (...) Spółka Komandytowa zawiadomiła J. M. o tym, że jest poręczycielem pożyczki nr (...) udzielonej N. P. i w związku z tym jej odpowiedzialność w zakresie spłaty kredytu jest odpowiedzialnością solidarną z odpowiedzialnością N. P. co powoduje iż zgodnie z treścią art. 366 kodeksu cywilnego wierzyciel może żądać całości lub części świadczenia od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna, a zaspokojenie wierzyciela przez któregośkolwiek z dłużników zwalnia pozostałych.

W sierpniu 2007r. J. M. chciała uzyskać kredyt w (...) przy Parafii O.B. w G.Z.. Udzielenie jej kredytu uzależniono od wcześniejszego spłacenia kredytu zaciągniętego przez N. P., którego była poręczycielką. W dniu 27 sierpnia 2007r. dokonała wpłaty na rzecz (...) kwoty 3503,13 zł, która to kwota miała stanowić pozostałą, niespłaconą przez N. P. kwotę kredytu. Wpłatę zaliczono na poczet wierzytelności oznaczonej numerem (...). Biorąc kredyt J. M. kilkakrotnie pytała pracowników (...) ile wynosi zadłużenie J. P. i wówczas uzyskała informację, że spłata kwoty 3503,13 zł kończy sprawę.

W dniu 27 sierpnia 2007r. J. M. zawarła ze (...) przy Parafii O.B. w G. umowę o kredyt w kwocie 15.000 zł. Poręczycielem udzielonego kredytu był M. M. (1).

Na wniosek (...) spółki z o.o. w S.z dnia 15 stycznia 2008r. egzekucję przeciwko N. P. prowadził w sprawie Km (...) Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Sopocie. Egzekucja została umorzona z uwagi na jej bezskuteczność postanowieniem z dnia 24 czerwca 2008 r. W trakcie prowadzonego postępowania egzekucyjnego nie wyegzekwowano od N. P. żadnych kwot.

W dniu 7 czerwca 2011r. (...) Spółka z o.o. w S. złożyła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łęborku M. M. (2) wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko N. P. na podstawie prawomocnego nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym przez Sąd Rejonowy w Sopocie opatrzonego klauzulą z zaznaczeniem przejścia uprawnienia na rzecz (...) Spółki z o.o. w S.. We wniosku o wszczęcie egzekucji wierzyciel wniósł również o wyegzekwowanie kosztów wcześniej prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Sopocie postępowania egzekucyjnego w sprawie Km (...)

Z załączonego do wniosku tytułu wykonawczego wynika iż egzekucję przeciwko N. P. w 2004 r. prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Sopocie w sprawie Km (...). Egzekucja okazała się bezskuteczna. Z tytułu wykonawczego wynika także, iż egzekucja była prowadzona na wniosek (...) Spółki z o.o. w S..

Z załączonego przez pozwaną do odpowiedzi na pozew raportu spłaty na dzień 4 września 2012r. wynika iż na dzień 31 lipca 2003r. N. P. miała do zapłaty kwotę 9631, 91 zł natomiast z treści pozwu z dnia 31 lipca 2003r. wynika iż kwota dochodzona pozwem to 9924, 66 zł. Koszty procesu określono na 217, 60 zł tymczasem z nakazu zapłaty wynika iż koszty procesu wyniosły 198, 50zł. Koszty zastępstwa procesowego określono na 1200 zł a w nakazie zapłaty koszty zastępstwa procesowego określono na 1224,90 zł.

Mimo iż w raporcie spłaty zaznaczono, iż dotyczy należności określonej nakazem zapłaty w sprawie I Nc 293/03 kwoty w nim określone nie są tożsame z kwotami określonymi w nakazie zapłaty. Złożony do komornika w dniu 23 kwietnia 2004r. wniosek o wszczęcie egzekucji dotyczy wszczęcia egzekucji w zakresie należności głównej kwoty 9631, 91 zł mimo iż w nakazie zapłaty jako należność główną określono kwotę 9924,66 zł a wierzyciel wskazał że do czasu wszczęcia egzekucji N. P. nie uregulowała żadnej kwoty na poczet zadłużenia.

Rafineria (...) będąca następcą prawnym (...) zobowiązana pismem z dnia 23 stycznia 2013r. doręczonym w dniu 30 stycznia 2013r. wezwana do nadesłania harmonogramu spłat dokonywanych przez N. P. i J. M. harmonogramu tego nie nadesłała. Nie nadesłała również informacji jak została zaksięgowana dokonana przez J. M. dokonana w dniu 27 sierpnia 2007r. wpłata kwoty 3503,13 zł ani też informacji czego dotyczy wierzytelność nr (...) podana na dowodzie wpłaty dokonanej przez J. M. w dniu 27 sierpnia 2007r.

W piśmie procesowym z dnia 26 lutego 2013r. pełnomocnik Asekuracji podniósł, iż wpłaty dokonane przez J. M. dotyczą innej pożyczki zaciągniętej przez N. P., a mianowicie pożyczki nr (...). Natomiast tytuł wykonawczy o pozbawienie wykonalności którego wystąpiła N. P. dotyczy pożyczki nr (...). Pełnomocnik pozwanej podniósł, iż J. M.

była poręczycielem pożyczki nr (...), a nie pożyczki nr (...) jak również i to że wezwanie do zapłaty z dnia 12 marca 2004r. skierowane do J. M. dotyczy pożyczki nr (...).

Pełnomocnik pozwanej zobowiązany do nadesłania oryginałów umów pożyczki nr(...)umów tych nie nadesłał.

Z pism kierowanych wcześniej przez pozwaną do J. M.w sprawie spłaty pożyczki wynika iż pożyczka była oznaczona numerem (...)a nie numerem (...).

Sąd Rejonowy w Łęborku mając powyższe na uwadze, wyrokiem z dnia 26 marca 2012r. sygn. akt IC 540/12 uwzględnił powództwo i orzekł o zwrocie kosztów powódce od strony pozwanej.

Sąd a quo wydając powyższy wyrok uzasadnił go w ten sposób, że stwierdził, iż zgodnie z treścią art. 840 paragraf 1 kodeksu postępowania cywilnego dłużnik może w drodze procesu żądać pozbawienia tytułu wykonawczego w całości lub części albo ograniczenia :

- 1.jeżeli przeczy zdarzeniom na których oparto klauzulę wykonalności;
- 2.jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe , dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy;
3. jeżeli małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787 kpc wykaże ,że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz i te, z którymi mógł wystąpić jego współmałżonek.

Zdaniem Sądu pierwszej instancji powództwa przeciwegzekucyjne są merytorycznym środkiem obrony przeciwko niezgodnej z prawem egzekucji, zarówno co do samej zasadności jak i dopuszczalności egzekucji. Mają skutek konstytutywny i zaliczane są do powództw o ukształtowanie prawa. Wyrok uwzględniający powództwo tworzy nowy stan prawny co do postępowania egzekucyjnego. Dłużnik wnosząc powództwo przeciwegzekucyjne powinien sprecyzować w pozwie o jaki tytuł wykonawczy chodzi oraz w jakim zakresie domaga się pozbawienia czy ograniczenia jego wykonalności. Żądanie dłużnika może dotyczyć jedynie pozbawienia lub ograniczenia wykonalności tytułu wykonawczego a nie uchylenia klauzuli wykonalności.

W realiach przedmiotowej sprawy w opinii Sądu Rejonowego zarzuty powódki sprowadzają się do stwierdzenia, iż należność zasądzona nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym w sprawie I Nc 293/03 została w całości spłacona. Twierdzenia powódki tworzą logiczny spójny ciąg wydarzeń. Ich potwierdzeniem są zeznania świadka J. M., która jest wprawdzie koleżanką powódki jednak w ocenie Sądu a quo nie ma żadnego interesu w tym, żeby powódka uzyskała w przedmiotowej sprawie korzystne dla siebie rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie.

Jednocześnie według Sądu Rejonowego, twierdzenia powódki jak i świadka znajdują potwierdzenie w treści złożonych przez nie dokumentów. Z wezwania do zapłaty z dnia 12 marca 2004r. skierowanego do J. M.jako poręczycielki kredytu zaciągniętego przez powódkę wynika, iż na ten dzień zadłużenie wynosiło już tylko 6767, 27 zł. Natomiast z dowodu wpłaty z dnia 27 sierpnia 2007r. wynika iż J. M.na poczet zadłużenia wpłaciła kwotę 3503, 13 zł . Kwota ta miała stanowić pozostałą kwotę do całkowitej spłaty zadłużenia. Logicznym jest również twierdzenie zarówno powódki jak i świadka, że zgodę na uzyskanie kredytu przez J. M.uzależniano od całkowitej spłaty kredytu zaciągniętego przez powódkę, a poręczonego przez J. M.. Zarówno powódka jak i świadek zgodnie podają, iż powódka tylko raz zaciągała kredyt w (...) Stowarzyszenia (...)przy Parafii O.B.w G.Z.. Wprawdzie Sąd Rejonowy zauważył, że strona pozwana podnosiła, iż powódka zaciągała dwa kredyty, z których poręczycielem tylko jednego z nich była J. M.i wszystkie wpłaty dokonywane przez J. M.dotyczyły właśnie tego kredytu. Jednak zdaniem Sądu a quo strona pozwana w żaden sposób nie udokumentowała twierdzenia, że powódka zaciągała dwa kredyty w (...) Stowarzyszenia (...)przy Parafii O.B.w G.Z.. Ciężar zaś udowodnienia tego ciążył na stronie pozwanej. Wg twierdzeń strony pozwanej powódka zaciągnęła kredyt nr (...)i (...)z których kredyt nr (...)był poręczony przez J. M.. Natomiast kredyt nr (...)spłata którego dochodziona

jest na podstawie nakazu zapłaty nie był poręczony przez J. M.. Strona pozwana nie wyjaśniła natomiast istnienia kredytu określonego nr (...)określonego w piśmie z dnia 21 kwietnia 2004r. skierowanym do J. M.. Numeracja kredytów wskazywałaby według Sądu Rejonowego na to, iż były trzy kredyty a nie dwa.

Wątpliwości Sądu pierwszej instancji budziły również rozbieżności między treścią raportu spłat przedstawionego przez pozwaną, a treścią nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Sopocie w postępowaniu nakazowym. Raport ten przedstawiony przez stronę pozwaną wg jej twierdzeń dotyczy tej samej należności. Strona pozwana nie wyjaśniła jednak w żaden sposób, jak została zaksięgowana wpłata dokonana przez J. M. dokonana w dniu 27 sierpnia 2007r.

Z tych względów, w ocenie Sądu Rejonowego roszczenie powódki zasługiwało na uwzględnienie na podstawie art. 840 § 1 pkt. 2 kpc.

O kosztach postępowania orzeczono zaś na podstawie art. 98 w związku z art. 108 kpc. Objęły one uiszczoną przez powódkę opłatę sądową w kwocie 482 zł., opłatę od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. i koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1200 zł. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego określono na podstawie § 6 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. (Dz. U. nr 163, poz. 1349) w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła strona pozwana, która zarzuciła mu :

1. błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na rozstrzygnięcie w sprawie, polegający na tym, że Sąd przyjął, iż powódka zaciągnęła jeden kredyt w (...), a wynikająca z niego należność stwierdzona nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym I Nc 293/03 została w całości spłacona, podczas gdy powódka zaciągnęła oprócz umowy pożyczki nr (...) również pożyczkę nr (...), a wpłaty zaliczone w poczet pożyczki nr (...) nie pokryły zadłużenia stwierdzonego nakazem zapłaty o sygn.. akt I Nc 293/03,

2. naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 k.p.c. przez sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego i błędne przyjęcie, iż powódka zaciągnęła jeden kredyt w (...) i wynikająca z niego należność stwierdzona nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym I Nc 293/03 została w całości spłacona, podczas gdy powódka zaciągnęła oprócz pożyczki nr (...) również pożyczkę nr (...), a wpłaty zaliczone w poczet pożyczki nr (...) nie pokryły zadłużenia stwierdzonego nakazem zapłaty o sygn. akt I Nc 293/03,

3. naruszenie art. 6 k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i błędne przyjęcie jakoby pozwana nie udowodniła, iż „powódka zaciągnęła kredyt nr (...) i (...) z których kredyt (...) był poręczony przez J. M., podczas gdy pozwana w piśmie procesowym z dnia 19.02.2013 r. podała powyższą^ okoliczność, a zobowiązanie Sądu do nadesłania „umów pożyczek udzielonych powódce na które powołuje się w piśmie si^ procesowym z dnia 19 lutego 2013 r. oznaczonym numerami (...) i (...) zostało jej doręczone w dniu 22.03.2013 r., a w rezultacie pozwana nie mogła wykonać w określonym terminie, który upływał po dacie publikacji wyroku w dniu 26.03.2013 r., a w konsekwencji obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. przez jego zastosowanie i niewłaściwe przyjęcie.

Biorąc pod uwagę powyższe zarzuty pozwana wniosła o zmianę wyroku i oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Ewentualnie wniosła o uchylenie w/w wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Ponadto wniosła o dopuszczenie dowodu z: - umowy kredytu nr (...)((...)umowy kredytu nr (...)((...)188/00), jako, że potrzeba ich przedłożenia zaistniała dopiero na etapie sporządzenia apelacji celem poparcia twierdzeń w niej zawartych.

Powódka w odpowiedzi na apelację domagała się jej oddalenia jako bezzasadnej, podobnie oddalenia wniosków dowodowych jako spóźnionych ewentualnie o nieobciążanie jej kosztami w przypadku uwzględnienia apelacji z powodu trudnej sytuacji materialnej i rodzinnej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja pozwanej odniosła skutek w postaci zmiany zaskarżonego wyroku i oddalenia powództwa. Rozstrzygnięcie tego rodzaju spowodowane było zmianą okoliczności faktycznych odmawiających uzasadnienia żądania pozwu, o której to zmianie Sąd Okręgowy powziął w części wiadomość na rozprawie apelacyjnej po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, a w części na skutek odmiennej oceny zebranego materiału dowodowego wskazującego na brak legitymacji biernej co do rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 zaskarżonego wyroku.

W pierwszej kolejności należało stwierdzić, że Sąd Rejonowy, orzekając w niniejszej sprawie nieprawidłowo ocenił zaniechanie przez pozwaną przedstawienia materiału dowodowego, który miał zostać dostarczony na skutek zarządzenia sądu.

W opinii Sądu Okręgowego doszło do naruszeń formalnych. Skoro Sąd Rejonowy zdecydował o potrzebie dostarczenia mu dokumentacji, o której strona pozwana wskazała w piśmie procesowym wywiedzionym już po wniesieniu odpowiedzi na pozew i wyznaczył w tym celu stronie termin 7 dniowy, zaś korespondencja w tym zakresie została tej stronie dostarczona w dniu 22 marca 2013r. (vide : karta następna po k. 162 bez numeru) to wydanie wyroku w dniu 26 marca 2013r. pozbawiło pozwaną możliwości zareagowania na wezwanie Sądu a quo. Tym samym, odwołanie się w apelacji do potrzeby przyjęcia dokumentów, które strona nie mogła dostarczyć przed wydaniem wyroku wymagało rozważenia dopuszczenia z nich dowodu. Sąd odwoławczy jest nadal sądem merytorycznym i może podejmować inicjatywę dowodową także z urzędu wobec dowodów nieprzedstawionych przez stronę (art. 232 k.p.c.). Dowód sprekludowany to także dowód nieprzedstawiony przez stronę. Z tych racji, skoro uważna lektura załączników do apelacji w korelacji z dokumentacją zawartą w aktach I Nc 293/03 SR w Sopocie jawiła się istotną z punktu widzenia prawidłowego ustalenia stanu faktycznego w sprawie, Sąd Okręgowy dopuścił dowód z dokumentów załączonych do apelacji.

Wobec takiego stanu rzeczy, ustalenia Sądu a quo co do liczby i momentu zaciągania zobowiązań przez powódkę poręczonych przez J. M. jawią się nietrafne.

Z akt sprawy I Nc 293/03 wynika, że podstawą wydania nakazu zapłaty w tym postępowaniu było zobowiązanie wekslowe powódki w oparciu o weksel własny tej strony z dnia 8 lipca 2003r. na sumę (...),66zł. Z deklaracji wekslowej złożonej obok weksla w aktach tego postępowania nakazowego wynika, że weksel stanowił zabezpieczenie kredytu N. P. z dnia 21 marca 2000r. co w pełni koreluje z wnioskiem o pożyczkę z tą właśnie datą załączonym do apelacji. Natomiast z dokumentacji umowy o kredyt z 12 lipca 1999r. także załączonej do apelacji wynika, że ta umowa nie była zabezpieczona wekslem własnym lecz in blanco oraz właśnie poręczeniem osoby trzeciej.

W tym układzie, oparcie przez Sąd Rejonowy ustaleń na zeznaniach świadka J. M. oraz powódki nie wytrzymuje krytyki, ponieważ okoliczności wynikające z twierdzeń tych osób pozostają w oczywistej sprzeczności z dokumentacją, która została przygotowana na poczet zobowiązań zaciąganych przez powódkę.

W opinii Sądu odwoławczego nie jest więc logicznym jak ustalił to Sąd Rejonowy, że tytuł wykonawczy objęty pkt 1 zaskarżonego wyroku ma związek ze zgodą na uzyskanie kredytu przez J. M. uzależnianej od całkowitej spłaty kredytu zaciągniętego przez powódkę, a poręczonego przez J. M.. Tym samym wpłaty dokonywane przez J. M. nie dotyczyły kredytu zabezpieczonego wekslem, który był podstawą wydania nakazu zapłaty w sprawie INc 293/03 SR w Sopocie. Zobowiązanie to było związane z wcześniejszym kredytem z roku 1999 i tak podlegało rozliczeniu.

Jednocześnie uszło uwadze Sądu Rejonowego oraz strony powodowej, że tytuł wykonawczy opisany w pkt 2 zaskarżonego wyroku nie wskazuje na pozwaną jako wierzyciela względem powódki. Tytuł dotyczy należności egzekucyjnych ustalonych w toku egzekucji prowadzonej p-ko powódce z wniosku pozwanej, ale koszty w nim ustalone należne są w części komornikowi i w tym zakresie nie obciążono nimi powódki jako dłużnika lecz wierzyciela. Natomiast co do ustalonych w nim kosztów zastępstwa wierzyciela w postępowaniu egzekucyjnym to zabrakło w decyzji komornika wskazania, że koszty te obciążają dłużnika. Powyższe wynika wyraźnie z treści sentencji i

uzasadnienia prawomocnego postanowienia Komornika (k. 15 akt). Tym samym po stronie pozwanej brak legitymacji biernej, która jako element prawa materialnego brana jest pod uwagę przez Sąd z urzędu.

Kierując się powyższymi względami na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzeczono, jak w pkt 1 sentencji.

O kosztach w pkt 2 sentencji rozstrzygnięto na podstawie art. 98, 99 k.p.c i art. 108 § 1 k.p.c. przy zast. § 6 ust. 4 i § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. (Dz. U. nr 163, poz. 1349) w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw aby kosztami pierwszej instancji oraz apelacyjnymi nie obciążać strony, która przegrała proces. Sama zła sytuacja materialna strony nie uzasadnia nieobciążania powoda kosztami postępowania, ponieważ nie jest to wyjątkowy przypadek. Sam fakt zwolnienia strony powodowej od części opłaty sądowej nie jest wystarczający do zastosowania reguły szczególnej, wynikającej z art. 102 k.p.c. Także postawa powódki, która manipulując faktami, wypierając się ilości i momentu zaciąganych zobowiązań przyczyniła się do potrzeby ochrony praw procesowych pozwanej, poprzez odwołanie do jej sytuacji majątkowej i rodzinnej, nie daje podstaw do przyjęcia istnienia wypadku szczególnie uzasadnionego w rozumieniu art. 102 k.p.c.